

Goedkeuring van het op 1 Juli 1953 te Parijs ondertekende Verdrag tot oprichting van een Europese Organisatie voor kernfysisch onderzoek, met bijbehorend financieel Protocol en bijlage

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG
(Ingezonden 17 Maart 1954)

No. 5

Met voldoening hebben de ondergetekenden vernomen, dat verscheidene leden met het oog op de sympathieke doelstelling gaarne hun stem aan het onderhavige wetsontwerp willen geven.

Inderdaad is het Verdrag bedoeld als een „open verdrag”. De toetreding van andere Staten is geregeld in lid 2 van artikel III.

De opmerking, dat het Verenigd Koninkrijk niet tot het Verdrag zou zijn toegetreden, moet op een misverstand berusten. Het heeft de overeenkomst van Genève van 15 Februari 1952 niet getekend, maar wel aan het onder die overeenkomst verrichte werk deelgenomen en doet dat thans nog. Het nam echter nog niet actief deel aan dat werk toen het Nederlandse aanbod om het op te richten laboratorium in ons land te vestigen werd gedaan, zodat het bij de beslissing omtrent de plaats van vestiging geen rol heeft gespeeld. Het onderhavige Verdrag heeft het Verenigd Koninkrijk tegelijk met de andere Staten op 1 Juli 1953 te Parijs getekend. Het heeft zelfs als eerste dit Verdrag in December 1953 geratificeerd.

De drie landen, die het Verdrag niet op 1 Juli getekend hebben (Denemarken, Noorwegen en Zwitserland), hebben zulks sedertdien gedaan en Zwitserland heeft het ook reeds geratificeerd. Van de twaalf deelnemende Staten hebben er dus twee het Verdrag geratificeerd en in bijna alle overige landen is de ratificatieprocedure in een vergevorderd stadium van behandeling.

De verhouding tussen het te Genève te vestigen laboratorium en het Instituut voor Kernfysisch onderzoek te Amsterdam zal zijn zoals tussen op hetzelfde gebied werkzame laboratoria gebruikelijk is. Er zal derhalve op wetenschappelijk en technisch niveau samenwerking en uitwisseling kunnen plaats vinden. Organisatorisch is er geen directe binding. Wel speelt de directeur van het Instituut voor Kernfysisch onderzoek een zeer voorname rol in de voorbereiding van het Geneefse laboratorium. Voor dit laatste is nog geen directeur benoemd.

Zoals in Resolutie 5 van de Slotact te lezen is (blz. 34 en 35 van *Tractatenblad* 1953, no. 64), zullen Zuid-Slavië en Griekenland tot 31 December 1956 0,65, resp. 0,35 % van de totaal benodigde bedragen contribuëren in plaats van het overeenkomstig de schaal van het Financieel Protocol voor hen vastgestelde percentage.

Artikel III. Enig inzicht in de kosten van de „additional activities”, die in lid 3 van dit artikel ter sprake komen, kan moeilijk worden gegeven. Alle werkzaamheden, die men zich voor de Organisatie op het ogenblik kan voorstellen, zijn opgenomen in het „basic programme”, dat in lid 3 van artikel II is weergegeven. Daar bij wetenschappelijk onderzoek echter nieuwe ontwikkelingen, die soms in geheel onverwachte richtingen gaan, niet a priori uitgesloten mogen worden, is in artikel II, lid 4, de mogelijkheid van een supplementair programma opgenomen. Juist om te voorkomen, dat het aannemen van zulk een additioneel werk financiële consequenties zou meebrengen voor een land, dat deze niet wenst te aanvaarden, is lid 3 van Artikel III in het Verdrag geplaatst. Om te verhinderen, dat landen, die financieel en dus ook wetenschappelijk niet aan zulke nieuwe programmapunten willen

meewerken, daar toch zeggenschap over krijgen, dient Artikel V, lid 4.

Artikel V. Daar de afgevaardigden van een Member State in de Council door of op last van hun Regering aangewezen worden, zullen zij moeten handelen op instructie van die Regering.

Artikel VII. Lid 1 van dit artikel geeft aan op welke wijze de totale kosten van de organisatie over de deelnemende landen verdeeld worden. Deze vallen uiteen in die van het „basic programme” (waaraan alle deelnemen) en die van een eventueel supplementair programma (waaraan dus wellicht niet alle meedoen). In lid 2 wordt met „specific activities to which it has agreed to contribute” bedoeld het gehele „basic programme” plus dat gedeelte van het eventuele supplementair programma, waaraan het land in kwestie deelneemt.

Artikel VIII. De U.N.E.S.C.O., die zich op velerlei wijze voor de totstandkoming van dit Verdrag verdienstelijk heeft gemaakt, wenst inderdaad geen rechtstreekse bemoeiingen met de nieuwe Organisatie te behouden, maar blijft bereid deze bij te staan en door uitwisseling van gegevens, door het vergemakkelijken van contacten met andere internationale organisaties, enz. te steunen.

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*

J. CALS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,

J. LUNS.

De Minister van Financiën,

VAN DE KIEFT.